

Runokilpailun satoa

Runokilpailun satoa

Porin Mielenterveysyhdistys Hyvis ry ja Tul peremmäl hanke järjestivät kaikille avoimen runokilpailun talvella 2023.

Tässä lehtisessä on kaikki kilpailuun osallistuneet tekstit. Runoissa tulee esille mm yksinäisyys, rakkaus, kiitollisuus, yhteisöllisyys ja vertaisuus.

Kategorioita oli kaksi: Kohtaamisia ja Elämän aallokossa.

Raatiin kuuluivat Kokemäen kirjaston johtaja Anette Kylä-Liuhala ja Satakunnan Sydänpiirin Minä olen hankkeen projektisuunnittelija Kirsi Järvinen.

Kilpailun tulokset julkistettiin ystäväpäiväjuhlassa Kokemäellä 14.2.2023.

Raati arvioi palkittuja runoja mm seuraavilla sanoilla:

puhutteleva

*sielukas ja koskettava
tulkinta*

rohkea

Elämän aallokossa-kategoria

Taistelija (Kristian Käiväräinen)

Hattara (Niina Rahkonen)

Taivas itki (Heini Laine)

Kohtaamisia-kategoria

Kohdatar (Kimmo Männikkö)

Kaupungilla (Kristian Käiväräinen)

Kaksi aikaa (Heini Laine)

Kunniamaininnan sai Pekka Pietilä runollaan
Surullisissa silmissäni on Monsuuni-ilmasto

Kilpailun suosio yllätti järjestäjät ja kiitämmekin kaikkia
kilpailuun osallistuneita.

salaperäinen

*herkullinen ja
oivaltavasti
elämään peilaava*

*Elämän
aallokossa*

A watercolor illustration of a landscape. The top half shows a sky with large, dark, textured clouds. The bottom half shows a valley with a river or stream winding through it, flanked by dark, silhouetted trees and mountains in the distance. The overall style is soft and painterly.

Aurinko Kumartaa, Kun Varjot Ovat Pitkiä

Aurinko kumartaa, kun varjot ovat pitkiä
värit ja musta leikkivät kuurupiiloa.

Aurinko kelaa oikean dian
elämän näyttämö hohtaa.

Häivyt sumuun, vielä
joku päivä kosteus tiivistyy.
Tyyni on kuin nukkuva collie
tuuli viheltää ja murisee.

Oksat raapivat seiniä, tuuli ulvoo
turvassa olen, kuin pimeässä laaksossa.

Pilvi ei varjosta, aurinko paistaa
kuu on sirppi ja vilja kasvaa.

Kysymykset ovat huulillasi
ja silmäsi kostuvat vastauksesta.

Pilvet kokoontuvat ja taivas repeää
luontoäidillä on kokoelma sääilmiöitä.

Ukkonen ottaa maastosta satunnaisia valokuvia
jo miljardi vuotta sitten salamoi.

Aika kuluu, vuodet vierivät
ja minä työnnän niitä.

Kaikesta huolimatta uskon tulevaan
jäähvyäiset aseille, se on historiaa.

Pekka Pietilä

HÄNÄRTÄVÄ MUSTA

Kipua ja tuskaa
mieli täynnä mustaa
on sekin vain vaihe kyseisen hetken aihe synkkien pilvien
tuomaa jotain - sinä olleen huomaa

On aika taas muistaa
elämänsä, olevaista huumaa sittenkin kyse oli harmaasta
nyt kokemuksesta, jo armaasta ei voinut musta valkoista
hävittää vain hetken, saattoi sumentaa

Hei!
Uusi on jälleen alku! Minne siis vienee seuraava polku!

Niina Rahkonen

Uskova nuori

Kristitty olen
uskossa Jumalaan, ainakin niin ajattelen,
kun on tavat uskovan.
Kävelen katuja illan.
Mieli palaa entiseen, mistä löydän voiman
voittaa kiusauksen?

Luen Raamatun sanaa
saan voiman taivaan
voitan näin kiusauksen.
Saan olla vapaa synnistä tämän maailman.

Ari Nieminen

Taivas itki

Taivas itki, meri myrskysi.
Aallot löivät rantaan väsyneen.
Levä kietoutui hiuksiin.
Vesi tarrautui ihoon.

Makasi hiekkaan
sulautuneena.
Nousi voimaton väsynyt.
Huusi taivaanrantaan.
Kurotteli tyhjyyteen.
Ei vastannut kaiku,
vain syleili hiljausuus.

Jäi makaamaan väsynyt.
Hyväili sadepisarat.
Löi laineet ylitse.
Ei jaksanut enää taistella.

Liukeni vedenkimalteeksi.
Muuttui osaksi merta.
Jäi jäljelle tyhjä ranta.
Ja myrskyn jättämä kosteus.

Heini Laine

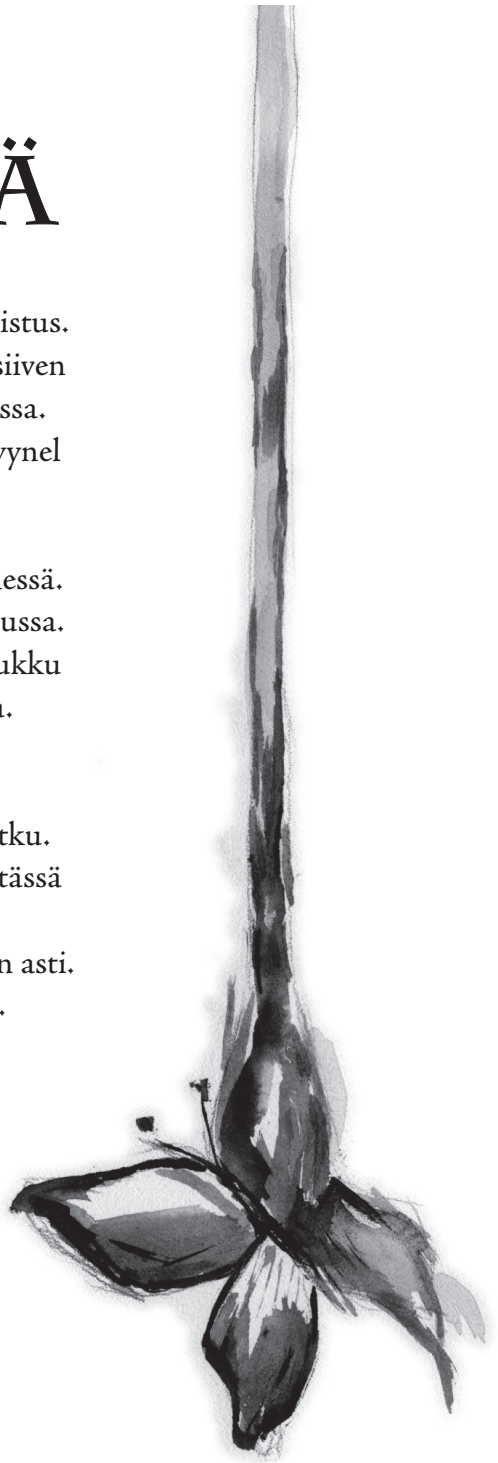
IKÄVÄ

Se on pieni hento aavistus.
Yöperhosen mustan siiven
lepatus vatsanpohjassa.
Yksinäinen vierivä kyynel
poskella.

Pohjaton suru sydämessä.
Särkynyt jääpeite sielussa.
Rikki mennyt saviruukku
tomuisella maalla.

Ikävä.
Loduton kaipuu ja itku.
Kun sinä et ole enää tässä
vierelläni.
Eikä käteni yllä sinuun asti.
Tyhjä syli ja itku.

Heini Laine

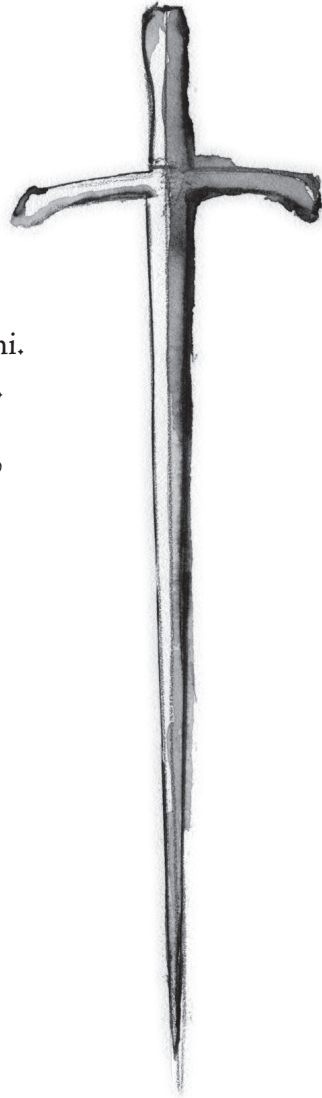
Taistelija

Vielä olen tässä.
En suostunut hukkumaan.
Päätän itse, milloin aikani loppuu.

Naarmuja muuten sileällä ihollani.
Kannan menneisyyden taakkaa sisälläni.
En juokse enää karkuun vaan taistelen.

Ajattelinko liikaa heitä, jotka menetin?
Vai ajattelinko liian vähän?

Kristian Käiväräinen

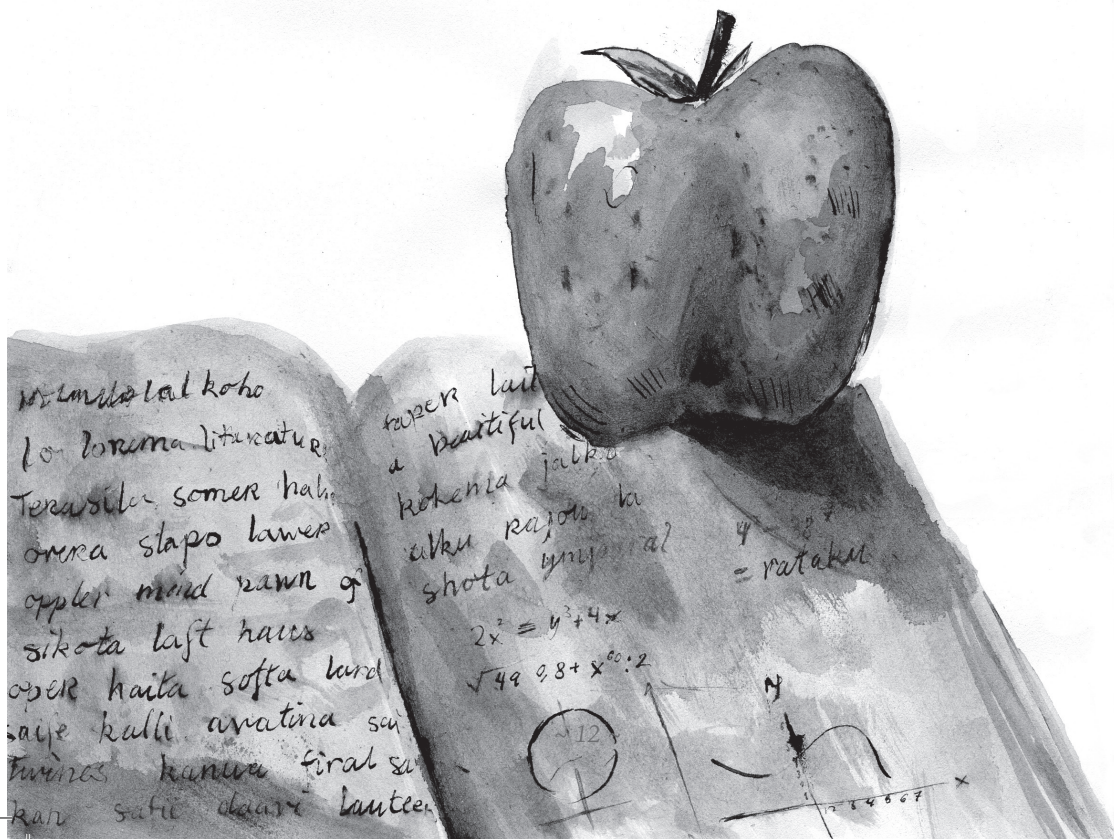

Elämän aallokossa

en viitsi sitä avata tietoa sillä selata kansi kii ja sillä lailla
käsi kynää vailla vaikka tieto sillä tärkeää päätä alkaa särkeä
opetus on tärkeää vaikka puoleen matkaan jää ikää kun
karttuu tieto vielä karttuu hyvä siitä tulee kun mut hitaasti
menee

haluun laskut takaisin lehen revanssin seka tiedon tärkeän
joka painettua on konetta nyt käytän nuoremille näytän

Soila Vilen

Onnellinen

Onnen kun saavuttaa, onnea on vaikea luovuttaa. Kaikki onnellisuutta haluaa tavoittaa. Joskus vaikeudet sua rasittaa ja huolet harmittaa. Ne kun voittaa niin onnen kellot sulle soittaa, silloin onnen aika koittaa.

Ei ihminen aina voi olla onnellinen. Vasta jälkeen vaikeuksien, tuntee miten upeaa on olla onnellinen. Onnellisuudesta tulee olla kiitollinen. Kaikella on tarkoitus, elämään kuuluu onnen saavutus.

Maire Fors

Myrskyt pauhaa.
Ajatukset jauhaa.
Ei valo näy. Eikä onni käy.
Kaikki kaatuu päälle,
niin kuin itsesi murtaisit jäälle.

Missä on iloa
monta tuhatta kiloa?
Löytyykö alta jään
vai
rikkooko jää pään?
Missä on rakkaus,
se kaunis pakkaus?
Missä on asia,
se rakkauden tuoma rasia?
Kun löydät rasian
sen kauneimman...
Mieti, miten sitä vaalit
ja
kaiken onnen/rakkauden haalit.
Siellä rasiassa on taikaa
ja
elämän upeaa aikaa.
Kun synkkyys koittaa,
ota rasia ja avaa,
niin muistat,
että rakkaus/hyvä voittoa.

Pia Lehtio

Mitä tää oli

tossa on ovi astu sisään porukkaa on yksi lisää
pyöräsi telineeseen jätä pyöriä on yksi lisää

montakos meitä nyt onkaan aikna mahtuu mukaan
sohvalle pöydän päähän ruokailemaan aina mahtuu
mukaan jokaiselle jotakin yhteis työssä kukakin
jokaisen taitoja tarvitaan tekee sitä tai tätä meitä
on yksi taas lisää kurkka vai ovesta älä siihen jätä
tuu sisää rohkeasti ole loppuu asti sulle mulle jotain
löytyy tuu vaan tänne asti

Soila Vilen

Hyviä ystäviä

Elämänmyönteinen ja iloinen
ihminen saa seuraa hyvien
ystävien. Jos aina valitat ja
murjotat, niin ystävät läheltäsi
karkotat, he viereltäsi poistuvat.

Hyviä ystäviä kun saa omistaa,
silloin kaikki on kivempaa.
Arjesta tulee ystävien kera
parempaa. Ystäville voi
asioistaan uskoutua,
ystävät ei niitä muille juorua.

Ystävät ei sua loukkaa, aina
ystävät sua auttaa. Ystävillä on
aikaa olla kanssasi, he voivat
koska vaan tulla luoksesi.

Jos paljon hyviä ystäviä saat
omistaa elämäsi on helpompaa.
Ystäviä pitää myös kiittää, ketään
ei saa yksin jättää. Kaikille tulee
ystäviä riittää.

Maire Fors

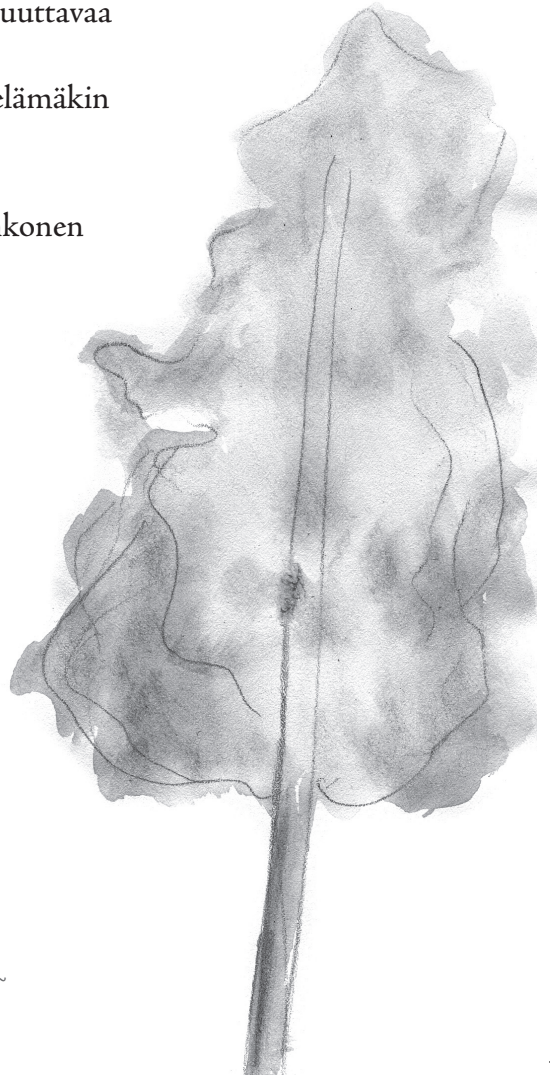
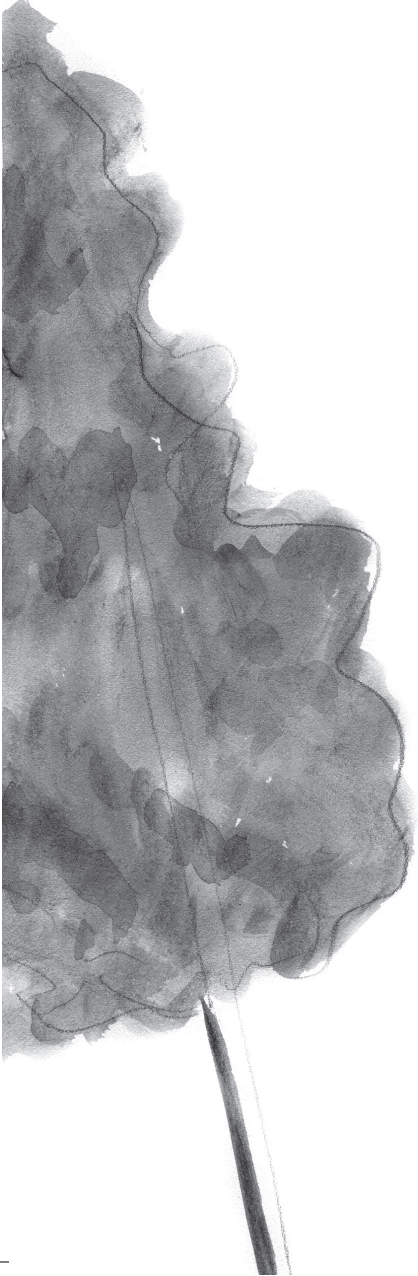

Hattara

On sormissain hattaraa
niin tahmeaa
iloisen pinkkiä
suussasulavaa
nopeasti katoavaa
muotonsa muuttavaa

Aivan kuin elämäkin

Niina Rahkonen

TÄISYYS NÄYTTÄÄ TÄHTITAIVAANSA

Bysantti kuin jäähtyvä sauna
jäänne Rooman loiston päivistä.
Historian kirjoihin on hieno päästä
vaikka vain yhtenä kirjaimena.
Historia toistaa itseään, joten
kukaan ei saa suunvuoroa.
Minulla on hetkeni, koko ajan
kunnian kentät ja pysähtynyt aika.
Yksilö on vuorenhuippu
jonka toinen ihminen valloittaa.
Mihin tämä maailma on menossa?
Linnunrata törmää Andromedaan.
Tässä maailmassa voittajat ovat voittajia
ja häviäjätkin pelaavat tasapelin.
Pitää tarttua hetkeen
eikä ikinä päästää irti.
Minulla on unelma unelmasta
realistinen tavoite mahdollisuuden rajoissa.
Osaan nukkua vaikka unissani
mielenkiintoiset asiat tapahtuvat hereillä.
Iäisyys näyttää tähtitaivaansa
katso kaukaisuuteen.
Metsä suutelee valoa ja lämpöä hyvästiksi
ja nukahtaa valkoisen peiton alle.

Pekka Pietilä

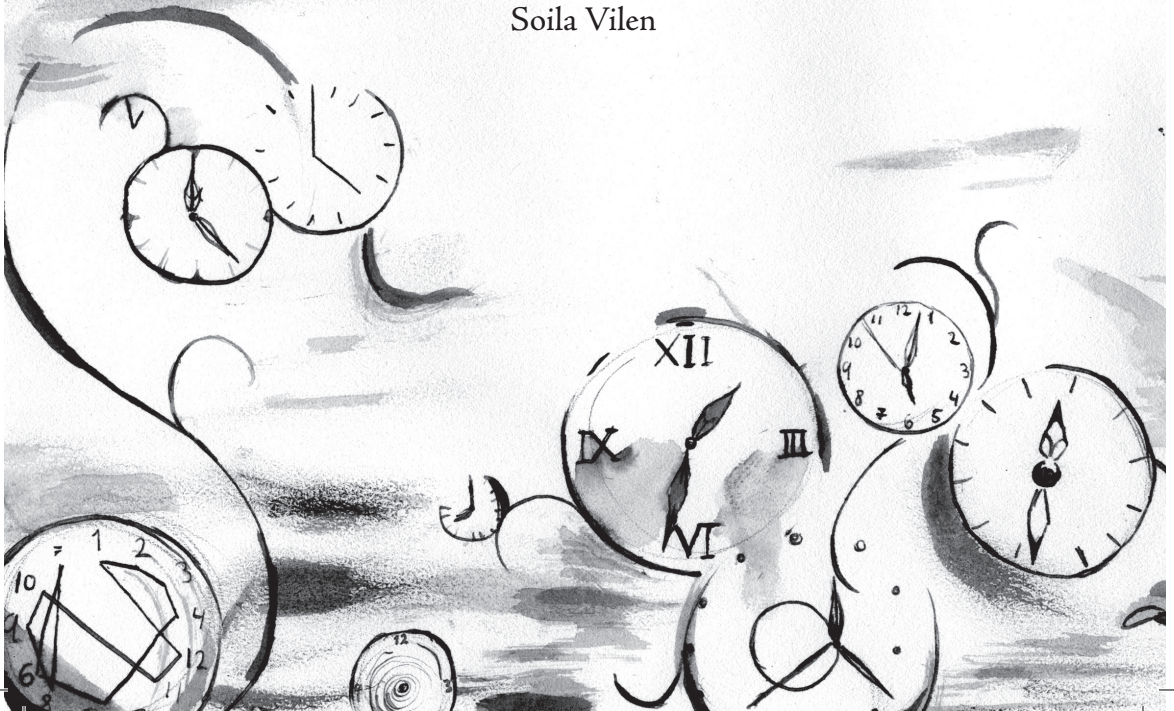
Kohtaamisia

KOHTAAMISIA

eläs sääkin vielä kysytään kun pitkän ajan jälkeen tavataan
mikäs pahan tappas vastataan missäs sää oot ollut no siellä
sun täällä en ny paljon missään kotona vaan aika kuluu niin
nopeaan tuus sää nyt uuteen ryhmään mikäs ryhmä se ny
on no se on sellainen jossa jutellaa mut mitäs sulle kuuluu
joo hyvää vaan aika kuluu niin nopeaan mut mun täytyy ny
mennä tavataan taas oli kiva rupertella mut kuunteiko sä
mua ensinkään oli kiva tavata suakin että moi vaan

Soila Vilen

Toisesta maasta

Riisu puinen naamiosi, täällä olet vapaa.
Ei tuohtumusta tarvita.
Ei rääsyihin pukeuduta.
Täällä olet vapaa.
Vieläkö palelet?
Vieläkö järsit kuivaa leipää?
Lopeta tuo kaipuu menneisyyteen.
Täällä ei tarvitse patsaita kumartaa.
Olemme molemmat valmiita.

Kristian Käiväräinen

VALKOINEN KAPPELI

Polku johtaa halki tumman metsikön,
se vie meidät luo valkoisen kappelin.

Puiden lehdet ovat tulleet esiin.
Linnut ovat etelästä muuttaneet.
Nuoret kulkivat yhdessä laulaen,
oli repussa raamattu ja laulukirjanen.

He löysivät kerran valkoisen majan
antoivat sille nimen kappelin.
Syntyi rukouspaikka luokse virtaavan puron.

Tämän valkoisen kappelin luokse nuorten tie nyt vie.
He täällä rukoilivat ja yhdessä lauloivat,
täällä nuoret jeesukseen rakastuivat.

Ajattelivat ehkä, ei sellaista paikkaa olekaan,
missä jeesuksen voi löytää uudelleen.
On vieressä valkoisen kappelin puro virtaava vieläkin.

Ari Nieminen

Kondatar

Nostat minut surun haudasta
herätät sieluni kukkimaan

katseesi
henkesi valo
häikäisee

hipaiset poskeani
kosketat sydäntäni
läheisyyden sanoilla
naurusi lämpimällä halauksella
huuliesi herkällä sivelyllä

notkeasti tanssit
läpi villin elämän
keinuvassa rytmissä
tukka tuulessa heiluen
kynnelhelmet kasvoillasi
hymyyn pukeutuneena

Kimmo Männikkö

Kaksi aikaa

Lakatut paljaat varpaat
silkinpehmoisessa hiekassa.
Punainen kesähame
heiluu tuulessa.

Tuulimylly seisoo pellon laidassa.
Valkoiset siivet ovat paikallaan.
Vilja heiluu pehmoisena
mattona tuulessa.

Niittykukat ovat kuin värikkäät
helmet tien pientareella.
Tahtoisin poimia ne kaikki
mukaani.
Tehdä kimpun ja laittaa ne rapun
pieleen.

Poutapilvet lipuvat sinisellä
taivaalla.
Ne ottavat muotoja tuulessa.
Katselen ja näen sydämiä.

Kävelen ja hiekka rahisee
jalkojeni alla.
Kauniit hevoset käyskentelevät
niityllä ja katsovat minua
uteliaana.

Vanha hirsinen talo seisoo
hylättyinä pellon laidalla.
Aika on patinoinut talon
pinnasta harmaan.

Tahdon kurkistaa ikkunasta
sisälle ja tunnustella mennyttä aikaa sydämelläni.
Aika on pysähtynyt talon
sisällä ja hento pölykerros
peittää huonekalut.

Talon ulkopuolella aika kulkee
yhä eteenpäin.
Seison kuin kahden ajan välissä.
Mennyt ja tuleva käsi kädessä.

Käänän katseeni eteenpäin
ja kävelen ja jälkeeni jää jalanjäljet.
Lakatus paljaat varpaat
silkinpehmoisessa hiekassa.
Punainen kesähome
heiluu tuulessa.

Heini Laine

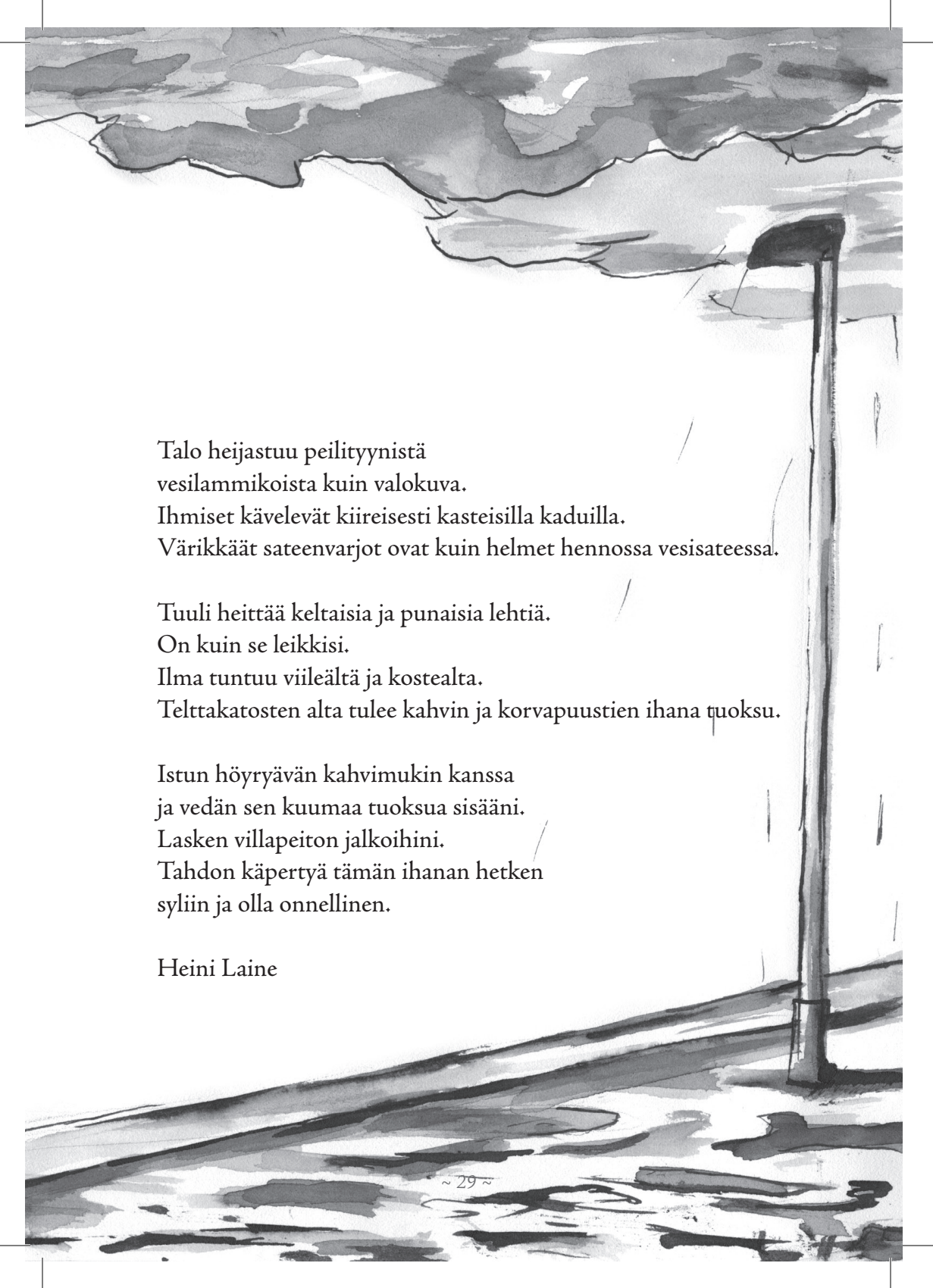

Tämä hetki

Astelen sateen kostuttamalla kadulla.
Ilma on täynnä pieniä sadepisaroita.
On kuin joku kaataisi vettä isosta kastelukannusta.

Kadun pinta täyttyy vesilätäköistä.
Veden pinnasta heijastuvat katuvalot kuin kultaiset helmet.
Kadun mukulakivet kiiltävät.

Tuuli heittää lisää sadepisaroita.
Ne ovat kuin timantteja tuulessa.
Tulen suuren rakennuksen luo.
Se on valaistu niin että se näyttää
suurelta kultaiselta korulta.

Talo heijastuu peilityynistä
vesilammikoista kuin valokuva.
Ihmiset kävelevät kiireisesti kasteisilla kaduilla.
Värikkäät sateenvarjot ovat kuin helmet hennossa vesisateessa.

Tuuli heittää keltaisia ja punaisia lehtiä.
On kuin se leikkisi.
Ilma tuntuu viileältä ja kostealta.
Telttakatosten alta tulee kahvin ja korvapuustien ihana tuoksu.

Istun höyryävän kahvimukin kanssa
ja vedän sen kuumaa tuoksua sisääni.
Lasken villapeiton jalkoihini.
Tahdon käpertyä tämän ihanan hetken
syliin ja olla onnellinen.

Heini Laine

On kesä.
Tulee soitto rakkaalta ystävältä.
Missä kohdattaisiin?

Ystävä haluaisi kahvitella
pienen kauppakeskuksen kahvilassa.

Tämä hetki on
vain meidän kahden.
Juuri tässä kohtaamme ilot ja surut
sekä vastoinkäymiset.

Saamme tavata toisemme tasavertaisina,
vertaistukea toisiltamme saaneina.

Kahvilaan tulee muitakin ystäviä.
Tapaamme erilaisia kavereita.

Matkamme jatkuu Kohtaamispaikkaan.
Siellä näemme toisia kohtalontovereita.
Juttelemme kaikenlaisista asioista.

Ties minne matkamme jatkuu vielä tänä iltana.
Missä vielä kohtaammekaan?

Auli Hautaniemi

Kaupungilla

Nojaan vasten sinistä seinää,
odotan rakastani.

Hän on tuolla jossain.

Pilvet tanssivat taivaalla.

Hän on tuolla jossain.

En pelkää mitään muuta kuin tuomitsevia katseita.

Linnut tanssivat katolla.

Yksi niistä putoaa.

Odotan rakastani.

Kristian Käiväräinen

Kohdata ihminen, millainen?
Onko väliä, sillä jokainen on erilainen.
Tuomita ei saa.
Hän joka tuomitsee,
nielköön maa.
Pidä mielessä asia,
että pahallakin on rasia.
Sinne heidät suljetaan
ikiajoiksi ainiaan.

Kohdata ihminen, millainen?
Onko väliä, sillä jokainen on erilainen.
Yritä ymmärtää ja rakastaa...
Voit silloin tunteen pakastaa.
Se hyvän olon tuo
ja
onnen sekä rakkauden suo.
Rakkauden tunteen kun kohtaat,
hän on ihminen,
jonka kanssa kaiken jaat.
Ei tyrskyt eikä myrskyt haittaa,
sillä rakkauden kanssa voit kaiken voittaa.
Yhdessä eteenpäin aina,
sillä silloin ei murheetkaan paina.
Kohdata ihminen, millainen?
Onko väliä, sillä jokainen on erilainen.
Kaikki kaikille, toivottavasti,
rakkauden/onnentäyteinen.

Pia Lehtio

Tuijotusta

kuka toi on en oo nähnykkään tuu ny tänne sohvaan
istumaan mitäs tässä jutellaan vaan kuunnellaanko hiljaa
vaan voidaaan heittää sana tai kaksi juttu alkaa luistamaan
tahdoko kupposen kahvia kera voi pullasen noudan
ne sulle mielelläin sillä herkku pulla on mulla kielelläin
yhdessä ne nautitaan ja sitten ulos laukataan auriko paistaa
kirjuri kutsuu riikin kukko on vähän hupsu kun krääkas
huomenna taas tavataan ninne sitten mennäänkään
tehdäänkään huomenna taas tavataan

Soila Vilen

Sammakko hipsunata ja touhutädin kohtaaminen puutarhassa

Kevään ensimmäinen päivä ihanassa luonnossa olla vaan
ja nauttia siis tuoksujen äärellä joka huumaa sinut ihanaan
tuntemukseen ja siinä samalla kuuntelet lintujen omaa
konserttia
jonka ne pitää tuolla ihanassa puutarhassa.

Se saa touhutädin mielen virkistymään todella ja samalla tulee
rentoutuminen kehoosi ja
antaa uskomattoman salaperäistä voimaa tuleviin
puutarhassa tapahtumiin outoihin juttuihin eli
kukahen tulee vierailulle...

On siis aika alkaa kunnostaa touhutädin puutarhaa
siis siivoukset käyntiin että
saa puutarhan kesäkuuntoon mahdollisimman nopeasti
mutta sitä ennen on aikaa pienelle kahvi hetkelle täällä
puutarhassa
ja samalla tehdä siinä suunnitelma millaisen haluan siitä
saada.

Touhutäti sitten kipaisi sisältä noutamassa
ison mukillisen kahvia ja istahti sitten pihalla olevaan
tuoliin ja otti mukavan asennon kun taivaalla porotti
ihanaisesti tuo aurinko sopivasti lämmittäen.

Se vaikuttaa touhutädin olemukseen ihanalla tavalla siis
kevät saa aikaan tapahtumaan
kaikenlaisia hulluttelevia asioita tekemään
joka saa syttymään sen oudon kihelmöinnin kehossasi
olemaan
ja saa samalla ajatukset kulkemaan vauhdilla eteenpäin...

Touhutätiä ei sitten kevään tultua saa pahemmin
pysyyn paikallaan
jollei ole kauhea sää
niin ei touhutäti voi mennä puutarhaansa touhuileen
asioita

Yhtäkkiä touhutädille tuli mieleen
että pistetäänkö vesiastia tuohon terassille olemaan
jos joku saapuisi sammakko hipsunata kulkemaan ohimennen
täällä puutarhassani
niin saa apuu siitä ja voi vaikka pulahtaa sinne uimaankin
jos on kuuma sää...

Häärii, hyörii, möyrii
puutarhassaan touhutäti kiinnostava
on mieli puuhissaan
siis uusien istutusten parissa puuhastelee

Kun kevät on vihdoinkin saapunut
touhutädin elämään
siis kurjan ja kylmän talven jälkeen
niin se saa hymyn huulille touhutädille nousemaan

Siis rikkaruohot saa kyytiä
samalla uudet taimet
saa ihanaiset kasvunalut sukeltaa
paremman maan mehevään
syleilyyn olemaan
kun sen jälkeen saa virkistävän kylvyn
kukin vuorollaan

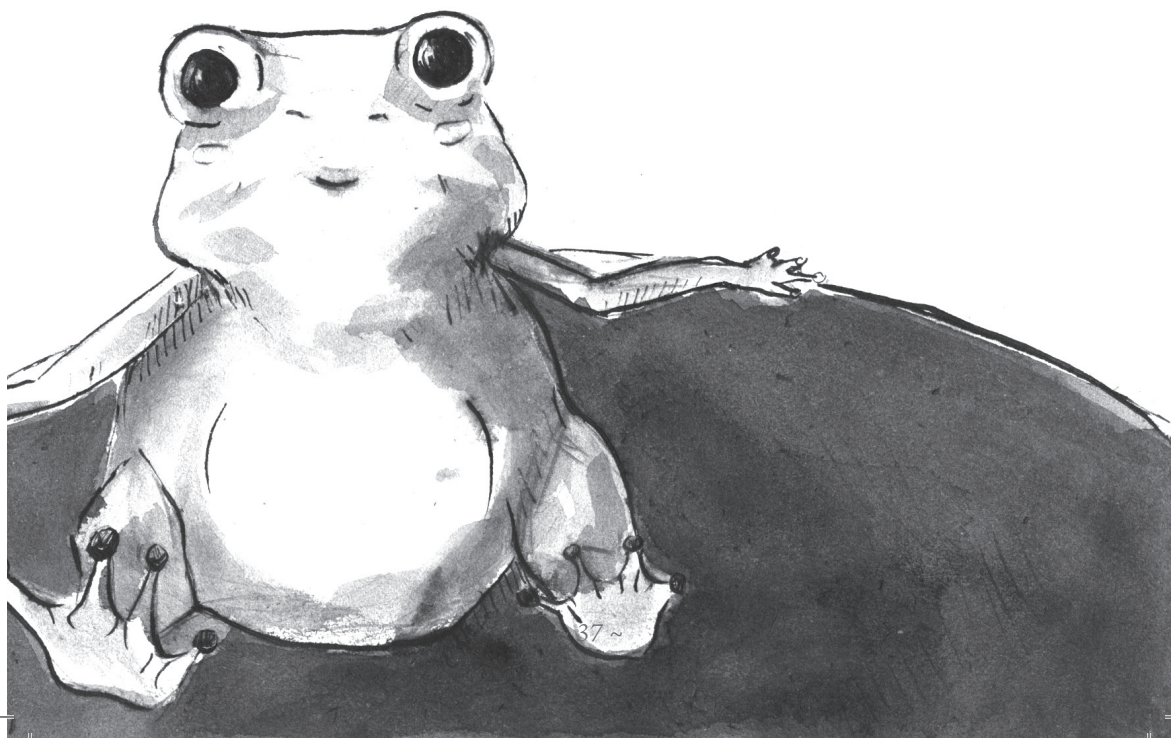
Kun oot saanut sen tehtyy
niin puutarha alkaa oleen
hommat reilassa
niin saa nauttii seurailen niiden kasvuun
rauhassa ja samalla hoivaten niitä

Niin yhtäkkiä loikkaa jalkojesi juureen hipsunata sammakko
esille puskan seasta
jonka äsken kastelit
niin olit vahingossa herättänyt
hänet nokosilta sieltä

Sanot
moikka vaan sulle
hipsunata sammakko
joka loikki iloisena siinä lähettyvilläsi
niin sanoi sammakko hipsunata ollaanko ystäviä ja
pidetään huolta puutarhasta yhdessä
ja
tuu vaan niin usein esille kun haluat
niin voin kertoa tarinoita sinulle jos jaksat kuunnella ja
kuunnella sinun suloista kurnutusta jos haluat sitä esittää
sitä tälle hassulle touhutädille.

Piia Riihimaa

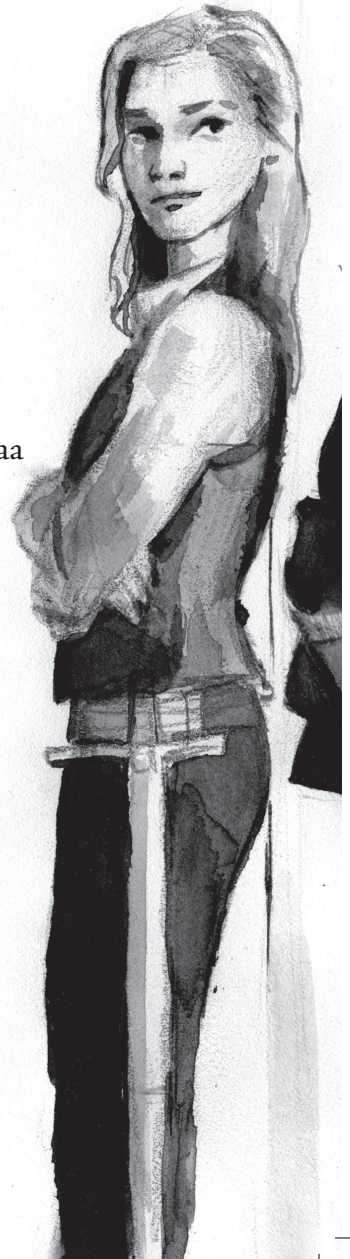
Yllättävä ystävyys

Mikä hänessä ärsyttää
Luotaan pois niin työntää
sisäisiä haavojaan vartioit
toista herkeämättä arvioi
valmis tarttumaan miekkaan
laatinut, suunnitelman on miekkaan

Vaan eksyy projektiin yhteiseen
vaatii päästämään, toisen lähelleen
vaikka miekastaan vielä kiinni pitää
saa nyt jokin uusi, tilaisuuden itää
istuu hiljaa ja hyökkäystä odottaa
vaan ei miekkaansa, ole tarvinnut nostaa

Kertoo elämänsä tarinoista
asioista sisältä, sydänjuurista
syvä ymmärrys yllemme vyöryy
lämmin aalto, sisällämme hyökyy
on uusi ystävyys alkanut
miekka kokonaan, on unohtunut

Niina Rahkonen

Hetken rupattelua

Hän kertoo olevansa tylsä
vannoo, ei voi olla kelleen muusa
työssään käsittelee dataa
työpäivänsä kuulemma, toisinaan mataa
Sanoi, ettei päiviinsä kuulu erikoista
on kaikki. hyvin tavanomaista

Ei aina lasin huomaa
vaikutusta. rauhansa tuomaa
selättänyt on tylsyyden
tuntee itsessään vapauden
ei elämänsä lainkaan ankea
leviää ympärilleen, iloa ja naurua

Niina Rahkonen

Surullisissa Silmissäni On Monsuuni-ilmasto

Sade tarvitsee pilviä
malja vettä on kuin viiniä kanssasi.
Etäisyys välillämme pienenee
lopulta lasketaan atomeissa.
Suudelma on balsamia
kun uskaltaa olla haavoittuvainen.
Siro kolibri pitää medestä
kirkailla höyhenillä ja kirkailla silmillä.
Rikkaruoho ei kuulu rakkauden puutarhaan
orkidea avautuu, vaikka voi sataa.
Tornini huipulta näkee kauemmas
näen toiselle vuosikymmenien päähän.
Kahvi piristää, konjakki rentouttaa
olet sokeri teessä, sulaa hunajaa.
Lennämme vuorten yllä
kuin linnut Linnunradan alla.
Sirius loistaa valovuosien päähän
rakkaus on sokea mutta sekin loistaa.
Tunnen lämpöä, se ei ole kuumetta
takkatuli on kuin nuotio sisällä.
Läheisyys on tyyni olotila
maailman myrskyissä.
Surullisissa silmissäni on monsuuni-ilmasto
mikäli koskaan eroamme.

Pekka Pietilä

Rakkauden Siivet Sulkevat Syliin

Olemme tarkoitetut kulkemaan yhdessä
taipaleen, matkan, kunniakujan.

Lähetin kyyhkysen etsimään ymmärrystä
Nyt se liitelee yläpuolellamme.

Onni on syvä, pohja ei näy
sukellan siniseen, kosteus on turkoosia.

Rakkaus ei sulje pois
Rakkauden siivet sulkevat syliin.

Tyyni suhde on
kaksi levottomuuden asiantuntijaa.

Kuulen sinut, kun suljen silmäni
sinä hetkenä olet seireeni.

Nousuvesi ja laskuvesi
silittävät rantakalliota.

Annat hetken viedä
ja jotakin kenties tuoda.

Välillämme on kemiaa, joka kipinöi
sekä lämpöä ja sähköä.

Liittomme kestää kuin timantti
ja olet jalokiveni.

Rakkauden sydän on punainen
ja lauseet vaaleanpunaisia.

Onnen määritelmä on
seuraavan hetken odotus kanssasi.

Pieni hetki
lähelläsi on ikuisuus.

Pekka Pietilä

HYVIS

Porin Mielenterveysyhdistys Hyvis ry
Valtakatu 9, 28100 Pori

Taitto Sataedu Nakkila | Kuvitus Iina Mäki, Sataedu Nakkila